

Sygn. akt V.2 Ka 481/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

Wydział V Karny Sekcja Odwoławcza

w składzie:

Przewodniczący: SSO Sławomir Klekocki (spr.)

Sędziowie: SSO Aleksandra Odoj-Jarek

SSO Lucyna Pradelska-Staniczek

Protokolant: Justyna Napiórkowska

w obecności Grzegorza Sobika Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Żorach

po rozpoznaniu w dniach: 12 czerwca 2017r., 20 listopada 2017r., 11 grudnia 2017r., 11 stycznia 2018r. oraz 22 stycznia 2018 r.

sprawy: **A. R. /R./**

syna S. i C.

ur. (...) w J.

oskarżonego o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Żorach

z dnia 2 lutego 2016r. sygn. akt II K 107/15

I.utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II.zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze w kwocie 20zł (dwadzieścia złotych) i obciąża go opłatą za II instancję w kwocie 180zł (sto osiemdziesiąt złotych).

SSO Sławomir Klekocki (spr.)

SSO Aleksandra Odoj-Jarek SSO Lucyna Pradelska-Staniczek

Sygn. akt V.2 Ka 481/16

UZASADNIENIE

A. R. został oskarżony o to, że :

I. w dniach 26 i 27.03.2013 r. w Ż., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, korzystając z komputera podłączonego do internetu, po zarejestrowaniu się na stronie (...) wprowadził w błąd pracowników spółki (...) sp. z o.o. w ten sposób, że podał się za inną osobę, tj. D. W. (1), a następnie w wypełnionym przez siebie wniosku o pożyczkę podał nieprawdziwe dane osobowe i adresowe, a także dane dotyczące zatrudnienia i uzyskiwanego dochodu zawierając następnie w dniu 27.03.2013 r. umowę pożyczki i uzyskując na tej podstawie pożyczkę w wysokości 300 zł, której następnie nie spłacał doprowadzając w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w wysokości 300 zł (...) sp. z o.o. zs. w P., tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.

II. w dniu 15.04.2013 r. w Ż., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, korzystając z komputera podłączonego do internetu, po zarejestrowaniu się na stronie (...) wprowadził w błąd pracowników spółki (...) sp. z o.o. w ten sposób, że podał się za inną osobę, tj. A. W., a następnie w wypełnionym przez siebie wniosku o pożyczkę podał nieprawdziwe dane osobowe i adresowe, a także dane dotyczące zatrudnienia i uzyskiwanego dochodu zawierając następnie w dniu 27.03.2013 r. umowę pożyczki i uzyskując na tej podstawie pożyczkę w wysokości 500 zł, której następnie nie spłacał doprowadzając w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w wysokości 500 zł (...) sp. z o.o. zs. w P., tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.

III. w dniu 15.04.2013 r. w Ż., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, korzystając z komputera podłączonego do internetu, po zarejestrowaniu się na stronie (...) wprowadził w błąd pracowników spółki (...) sp. z o.o. w ten sposób, że podał się za inną osobę, tj. A. W., a następnie w wypełnionym przez siebie wniosku o pożyczkę podał nieprawdziwe dane osobowe i adresowe, a także dane dotyczące zatrudnienia i uzyskiwanego dochodu zawierając następnie w dniu 27.03.2013 r. umowę pożyczki i uzyskując na tej podstawie pożyczkę w wysokości 200 zł, której następnie nie spłacał doprowadzając w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w wysokości 200 zł (...) sp. z o.o. zs. we W.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 2 lutego 2016 r. Sąd Rejonowy w Żorach uznał oskarżonego A. R. za winnego dokonania zarzucanego mu czynu:

a) z punktu I z tą zmianą, że dopuścił się go 15 kwietnia 2013 roku zawierając uprzednio ramową umowę pożyczki 26 marca 2013 roku,

b) z punktu II z tą zmianą, że dopuścił się go zawierając uprzednio ramową umowę pożyczki 15 kwietnia 2013 roku,

c) z punktu III uznając go w miejsce tego czynu za winnego tego, że 15 kwietnia 2013 r. w Ż., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, korzystając z komputera podłączonego do internetu, po zarejestrowaniu się na stronie (...) wprowadził w błąd pracowników spółki (...) sp. z o.o. w ten sposób, że podał się za inną osobę, tj. A. W., a następnie w wypełnionym przez siebie wniosku o pożyczkę podał nieprawdziwe dane osobowe i adresowe, a także dane dotyczące zatrudnienia i uzyskiwanego dochodu otrzymując na tej podstawie pożyczkę w wysokości 200 zł, której następnie nie spłacał doprowadzając w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w wysokości 200 zł (...) sp. z o.o. zs. we W. i przyjmując, że działał w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób, czym wyczerpał dyspozycję art. 286 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego jedną karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł od oskarżonego A. R.:

a) na rzecz pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. zs. w P. łącznie kwotę 800 złotych tytułem obowiązku naprawienia szkód wyrządzonych przestępstwami z punktów I i II,

b) na rzecz pokrzywdzonego (...) sp. z o.o. zs. we W. kwoty 200 złotych tytułem obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem z punktu III.

Zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości, obciążając nimi Skarb Państwa.

Apelację od tego wyroku wniósł oskarżony A. R., który zaskarżył wyrok w całości zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych polegający na daniu wiary zeznaniom świadka D. W. (1). W oparciu o ten zarzut oskarżony wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

apelacja oskarżonego nie zasługuje na uwzględnienie. Oskarżony A. R. w swojej osobistej apelacji podnosi zarzuty błędów w ustaleniach faktycznych oraz przekroczenie zasadę swobodnej oceny dowodów, polegający na przyjęciu, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów. Powyższe zarzuty byłyby zasadne jedynie wówczas, gdyby sąd I instancji oparł swój wyrok na faktach, które nie znajdują potwierdzenia w wynikach postępowania dowodowego, albo też z faktów tych wyciągnął wnioski niezgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego. Takich uchybień sąd rejonowy w przedmiotowej sprawie się nie dopuścił, albowiem wskazał dowody, na których oparł swoje ustalenia jednocześnie wskazując przesłanki, którymi się kierował odmawiając wiary dowodom przeciwnym przy czym dokonanych ustaleń dokonał zgodnie z zasadami swobodnej oceny dowodów. Rozstrzygnięcia Sądu I instancji znajdują oparcie w prawidłowo dokonanej ocenie całokształtu materiału dowodowego, zgromadzonego i ujawnionego w toku całego postępowania (art. 410 kpk). Wnikliwe i obszernie pisemne motywy zaskarżonego wyroku uzasadniają twierdzenie, że ocena materiału dowodowego, dokonana przez sąd I instancji w pełni uwzględnia reguły wyrażone w art. 4 kpk, art. 5 kpk oraz art. 7 kpk. Wskazać należy, iż jest ona wszechstronna i obiektywna oraz, że nie narusza granic swobodnej oceny dowodów, pozostając w zgodzie z zasadami logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego. Sąd odwoławczy na wniosek obrońcy oskarżonego dopuścił dowód z zeznań świadka M. R. oraz z rachunków bankowych należących do D. W. (1) i dokonanych operacji bankowych na tych rachunkach w dniu 15 kwietnia 2013 r. jednak w żaden sposób nie wpłynęło to na trafność rozstrzygnięcia sądu I instancji. Oskarżony w swojej dość lakonicznej apelacji w zasadzie powieliła linię obrony prezentowaną zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i przed sądem rejonowym. Jednak sąd I instancji w swoim uzasadnieniu wskazał dlaczego tym wyjaśnieniom nie dał wiary. Zeznania świadka A. W. oraz D. W. (2) wskazują jednoznacznie jaką rolę odegrał oskarżony w uzyskaniu pożyczek. To on rejestrował się na stronie spółek i zawierał ramowe umowy pożyczki podając nieprawdziwe dane osobowe, adresowe, dane dotyczące zatrudnienia i uzyskiwanego dochodu. Sąd rejonowy miał na uwadze tę część zeznań świadka D. W. (1) w których twierdził, że nie wiedział co się stało z pieniędzmi uzyskanymi z pożyczek od spółki (...), że są one nie prawdziwe, skoro z wydruku z banku wynika jasno, że kwoty 500 zł i 350 zł oskarżony przelał na rachunek D. W. (2). Również zeznania świadka J. D. potwierdzają, że oskarżony po wpłynięciu na rachunek bankowy A. W. kwoty 200 zł i 500 zł przelał kwotę 200 zł na konto J. D. swojego kolegi który tą kwotę wypłacił i przekazał oskarżonemu natomiast kwotę 500 zł rozdysponował w ten sposób, że kwotę 350 zł przelał na konto D. W. (1). W tych okolicznościach w ocenie Sądu Okręgowego nie ulega wątpliwości, iż zachowanie oskarżonego wyczerpało znamiona zarzucanych mu czynów. Tym samym zarzuty podniesione w apelacji mają w ocenie Sądu Okręgowego charakter czysto polemiczny i sprowadzają się do negowania właściwych ocen i ustaleń sądu, przeciwstawiając im własne oceny i wnioski, które w żadnym razie nie mogą podważyć trafności rozstrzygnięcia sądu rejonowego. Wymierzonej oskarżonemu kary 2 lat pozbawienia wolności nie można uznać za rażąco niewspółmiernie surową, biorąc pod uwagę, że czyn z art. 286§ 1 kk zagrożony jest karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8, a oskarżony jest osobą wielokrotnie karaną, a zarzucanych czynów dopuścił się w ciągu przestępstw. Dolegliwość tej kary zdaniem sądu odwoławczego nie przekracza stopnia winy oskarżonego i prawidłowo realizuje cele zapobiegawcze w zakresie prewencji indywidualnej jak i ogólnej. Z tych też względów nie uznając zasadności zarzutów apelacji oskarżonego, nie dzieląc przytoczone na ich poparcie argumentów Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy. O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk.

SSO Sławomir Klekocki /spr./

SSO Aleksandra Odoj-Jarek SSO Lucyna Pradelska-Staniczek